

متن پرسش

با سلام. اگر ممکن است اشکالات نظریات آقای دکتر سروش را بیان بفرمایید. با توجه به استقبال گسترده از کتب ایشان در بین نخبگان و دانشجویان لازم است با دلایلی متقن و قوی نظراتشان را رد کنید و بدون تکفیر و فحش دادن بیان دارید که اساساً ایشان مثلاً در بحث صراطهای مستقیم یا قبض و بسط به دنبال چه چیزی هستند. از چه رو و با توجه به کدام نظرات فیلسوفان غربی به این نتیجه رسیده اند؟ و آیا میشود برخی از نظراتشان را پذیرفت. مثلاً آیا در اسلام تساهل و تسامح اسلامی آنطور که در زندگی پیامبر اکرم و ائمه وجود داشته است؟ آیا آنها با مخالفین خود با خشونت برخورد میکردند؟ پس قضیه مناظره امام صادق با زنادقه و مناظره امام رضا با اهل کتاب چیست؟ بحث تجربه نبوی آقای سروش دنبال اثبات چه چیزی است؟ با تشکر

متن پاسخ

علیکم السلام باسمه تعالی فکر می‌کنم اگر مقاله‌ی «الفاظ قران از پیامبر یا از خدا» که بر روی سایت در قسمت یادداشت‌های ویژه هست با دقت مطالعه شود تا حدی جواب خود را دریافت بفرمایید. عنایت داشته باشید؛ تساهل و تسامحی که در دین هست غیر از تسامح و تساهلی است که تحت عنوان تلورانس آقایان می‌گویند، دین اسلام می‌فرماید در دینداری سخت‌گیری نکنید، مثلاً اگر کسی واجبات را انجام داد نباید در امور مستحب به خود سخت‌گیری کند ولی آنها می‌گویند بین دینداری و بی‌دینی نباید سخت‌گیری کنیم و برای هر دو باید در یک حد ارزش قائل شد. آری باید همچون امام صادق «علیه‌السلام» با مخالفین مناظره کرد و آنجایی که سخن باطلی دارند آن باطل را نشان داد، ولی نه آن‌که پس از اثبات باطل بودن سخن، انتظار داشته باشند با باطل همان‌طور برخورد کرد که با حق برخورد می‌شود. آیا امام صادق «علیه‌السلام» چنین می‌کردند؟ بحث «تجربه‌ی نبوی» را در همان مقاله بخوانید. موفق باشید